

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

2 Ds 20/04

Rozhodnutie je právoplatné

dňom... 23. 5. 2005
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 17. decembra 2004 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudcovi Okresného súdu H[redacted] Mgr. P[redacted] T[redacted] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. a) a písm. f/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

Mgr. P[redacted] T[redacted], nar. [redacted], sudca Okresného súdu H[redacted] bytom [redacted], sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak, že

na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu H[redacted] č. k. 9 C 1502/01-81 zo dňa 12. 9. 2002, ktorým súd zaviazal žalovaného I[redacted] K[redacted] E[redacted] zaplatiť žalobkyni M[redacted] U[redacted] T[redacted] H[redacted] náhradu škody za ublíženia na zdraví v sume 16.920.825,- Sk ako aj trovy konania v sume 4000,- Sk do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, nahradiť štátu na trovách konania sumu 200.100,- Sk a zamietol žalobu proti S[redacted] p[redacted], a. s. B[redacted], odštepny závod K[redacted] v spojení s uznesením Krajského súdu v P[redacted] č. k. 4 Co 71/03-106 zo dňa 19. 5. 2003, ktorým súd odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka a na základe žiadosti o udelenie poverenia JUDr. L[redacted] Ž[redacted] súdnej exekútorke so sídlom exekútorského úradu [redacted] M[redacted] č. Ex 1173/03-13, ktorá požiadala dňa 8. 10. 2003 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného U[redacted] M[redacted] H[redacted], zast. JUDr. E[redacted] G[redacted] – komerčný právnik, H[redacted] proti povinnému A[redacted] – S[redacted] p[redacted], a. s., OZ K[redacted]

██████████ pričom exekúcia sa mala týkať istiny 147.900,- Sk, súdneho poplatku 500,- Sk a všetkých účelne vynaložených trov konania vydal dňa 11. 11. 2003 poverenie vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. L. ██████████ Ž. ██████████ pričom z poverenia vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávnenej M. ██████████ U. ██████████ H. ██████████ proti povinnému S. ██████████ k. ██████████ p. ██████████, ██████████ B. ██████████, na vymoženie uloženej povinnosti zaplata 16.920.825,- Sk a trov exekúcie a na poverení sa uvádza, že je vydané k č. Ex 1172/03,

a následne na základe námietok S. ██████████ k. ██████████ p. ██████████ proti exekúcii č. Ex 1172/03 z 28. 11. 2003, predložených exekútorškému úradu súdnej exekútorky JUDr. L. ██████████ Ž. ██████████ dňa 1. 12. 2003 a zároveň aj priamo Okresnému súdu H. ██████████ 1. 12. 2003, ktoré táto súdna exekútorka predložila Okresnému súdu H. ██████████ na rozhodnutie dňa 1. 12. 2003, vydal dňa 4. 12. 2003 uznesenie č. k. 9 Er 250/03-45, ktorým v exekučnej veci oprávnenej M. ██████████ U. ██████████ proti povinnému S. ██████████ k. ██████████ p. ██████████, ██████████ B. ██████████ o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 28. 11. 2003 súd rozhodol tak, že námietkam povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie nevyhovuje, z čoho vyplýva: konal v zjavnom rozpore s ustanovením § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41). Prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu, ako aj ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, keďže napriek tomu, že bol rozpor medzi žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom, vydal poverenie a žiadosť o udelenie poverenia nezamietol.

Zároveň konal v rozpore s ustanovením § 92 O. s. p., resp. § 43 O. s. p. v spojení s § 254 ods. 3 O. s. p., keďže napriek tomu, že v žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj v návrhu na vykonanie exekúcie bol ako povinný uvedený A. ██████████ – S. ██████████ p. ██████████, a. s., B. ██████████, odštepny závod K. ██████████ a v upresnení návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie oprávnená cestou JUDr. E. ██████████ G. ██████████ upravila označenie povinného z „A. ██████████ S. ██████████ p. ██████████, a. s., B. ██████████“ na „S. ██████████ k. ██████████ p. ██████████, ██████████ B. ██████████“ sa s touto skutočnosťou nevysporiadal v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Nevysporiadal sa s rozporom medzi samotnou žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhom na vykonanie exekúcie, ako i exekučným titulom – rozsudok Okresného súdu H[redacted] 9 C 1502/01-81, keď JUDr. Ž[redacted] požiadala dňa 8. 10. 2003 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného U[redacted] M[redacted] H[redacted] zast. JUDr. E[redacted] G[redacted] – komerčný právnik, H[redacted] proti povinnému A[redacted] – S[redacted] p[redacted], a. s., OZ K[redacted], [redacted] K[redacted]. Exekúcia sa mala týkať istiny 147.900,- Sk, súdneho poplatku 500,- Sk a všetkých účelne vynaložených trov konania a v návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol súdu dodatočne na základe výzvy predložený dňa 7. 11. 2003 bola ako oprávnená uvedená M[redacted] U[redacted] H[redacted] zast. JUDr. E[redacted] G[redacted], komerčným právnikom, [redacted] H[redacted] ako povinný A[redacted] – S[redacted] p[redacted], a. s., B[redacted], odštepny závod K[redacted]. Navrhovalo sa v ňom vymoženie pohľadávky 16.920.825,- Sk a trov exekúcie spočívajúcich z trov právneho zastúpenia a to za tri úkony právnej pomoci v sume 69.738,- Sk.

Následne sa dôsledne nezaoberal opodstatnenosťou námietok povinného, týmto nevyhovel napriek tomu, že povinný v námietkach proti exekúcii uviedol zákonný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a pre ktorý je exekúcia neprípustná a to, že povinnosť na neho z exekučného titulu neprešla a teda v označenom konaní konal aj v zjavnom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v spojení s § 58 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Ďalej konal v zjavnom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm. i/ Exekučného poriadku v spojení s § 58 Exekučného poriadku, podľa ktorého súd exekúciu zastaví, ak oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže zo spisu vyplýva, že nebol zaplatený poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Taktiež konal v rozpore s ustanovením § 151 O. s. p. v spojení s § 254 ods. 3 O. s. p., keď v uznesení č. k. 9 Er 250/03-45 zo 4. 12. 2003, ktorým nevyhovel námietkam povinného proti exekúcii, nerozhodol o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za konanie súdu o námietkach proti exekúcii vykonávanej podľa exekučného poriadku.

Podľa § 129 ods. 6 Zákona o sudcoch s poukazom na § 124 písm. e/ a § 118 ods. 1 v znení platnom do 15. 4. 2002 sa disciplinárne stíhanie sudcu Mgr. F[redacted] T[redacted] nar. [redacted], sudcu Okresného súdu H[redacted] bytom [redacted] ktorého sa mal dopustiť tak, že

v občianskoprávných veciach vedených na Okresnom súde H[redacted] pod sp. zn. 9 C 782/95 a sp. zn. 9 C 1195/01 v čase od 26. 3. 1999 minimálne do 21. 6. 2000 si mal úmyselne nesplniť povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci

a to tým, že vo veci nenariadil žiadne pojednávanie a ani nevykonával žiadny procesný úkon smerujúci k príprave prejednávania a rozhodnutia o nároku na náhradu ušlej mzdy žalobcu Ing. L. J. voči žalovanému mestu H. a taktiež úmyselne sa nemal zaoberať podaním žalobcu a nárokom na odstúpné pri rozhodovaní a vydaní rozsudku sp. zn. 9 C 1195/01-229 zo dňa 29. 9. 2003,

z a s t a v u j e

z dôvodu zániku disciplinárnej zodpovednosti sudcu márnym uplynutím lehoty na začatie disciplinárneho konania.

Podľa § 129 Zákona o sudcoch rozhodne súd o trovách konania samostatným rozhodnutím.

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 5. augusta 2004 podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov návrh na začatie disciplinárneho konania proti Mgr. P. T. sudcovi Okresného súdu H. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil najmä tým, že dňa 8.10.2003 podala JUDr. L. Ž. súdna exekútorka so sídlom Exekútorského úradu M. na Okresný súd H. pod č. Ex 1173/03-13 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného U. M. H. zast. JUDr. E. G. – komerčný právnik, H. proti povinnému A. – S. p., a.s., OZ K., K., pričom exekúcia sa mala týkať istiny 147 900,- Sk, súdneho poplatku 500,- Sk a všetkých účelne vynaložených trov konania. Návrh na vykonanie exekúcie k žiadosti o udelenie poverenia nebol pripojený, i keď v žiadosti sa uvádzalo, že jej prílohou je návrh. K žiadosti boli pripojené fotokópie rozhodnutí – rozsudku Okresného súdu H. č.k. 9 C 1502/01-81 zo dňa 12.9.2002 a uznesenie Krajského súdu v P. č.k. 4 Co 71/03-106, obidva bez doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Vec bola zaregistrovaná pod číslom 9 Er 250/03 a pridelená na vybavenie Mgr. P. T. Sudca dňa 30.10.2003 vyzval súdna exekútorka JUDr. L. Ž. aby v lehote 10 dní predložila súdu návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a rovnopis exekučného titulu. Dňa 7.11.2003 predložila JUDr. L. Ž. Okresnému súdu H. návrh na vykonanie exekúcie z 24.9.2003, kde je ako oprávnená uvedená M. U., H., zast. JUDr. E.

G [redacted], komerčným právnikom, [redacted], H [redacted], ako povinný A [redacted] – S [redacted] p [redacted], a.s., B [redacted], odštepny závod K [redacted] a navrhuje sa v ňom vymozenie pohľadávky 16.920.825,- Sk a trov exekúcie spočívajúcich z trov právneho zastúpenia a to za 3 úkony právnej pomoci v sumu 69.738,- Sk. Zároveň súdu predložila „Upresnenie návrhu“ oprávneného na vykonanie exekúcie 9 Er 250/03 z 3.11.2003, kde oprávnená cestou JUDr. E [redacted] G [redacted] upravila označenie povinného z „A [redacted] – S [redacted] p [redacted], a.s., B [redacted]“ na „S [redacted] k [redacted] p [redacted], [redacted], B [redacted]“ a originál exekučného titulu. Dňa 11.11.2003 vydal Mgr. P [redacted] T [redacted] poverenie č. 5702 024 166*, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdnu exekútorku JUDr. I [redacted] Ž [redacted] pričom z poverenia vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávnenej M [redacted] U [redacted], H [redacted], [redacted] proti povinnému S [redacted] k [redacted] p [redacted], [redacted], B [redacted] na vymozenie uloženej povinnosti zaplatenia 16.920.825,- Sk a trov exekúcie a na poverení sa uvádza, že je vydané k č. Ex 1172/03.

Exekučným titulom v uvedenej veci bol rozsudok Okresného súdu H [redacted] č.k. 9 C 1502/01-81 zo dňa 12.9.2002, ktorým súd v právnej veci konania o náhradu škody z ublíženia na zdraví zaviazal žalovaného L [redacted] K [redacted], L [redacted] zaplatiť žalobkyni M [redacted] U [redacted], [redacted] H [redacted] sumu 16.920.825,- Sk ako aj trovy konania v sume 4.000,- Sk do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v spojení s uznesením Krajského súdu v P [redacted] č.k. 4 Co 71/03-106 zo dňa 19.5.2003. Rozsudkom Okresného súdu H [redacted] č.k. 9 C 1502/01-81 zároveň súd zamietol žalobu proti S [redacted] p [redacted], a.s., B [redacted], odštepny závod K [redacted] a žalovaného L [redacted] K [redacted] zaviazal zaplatiť štátu na trovách konania sumu 200.100,- Sk platbou Okresného súdu H [redacted] do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V uvedenej právnej veci č.k. 9 C 1502/01 ako zákonný sudca rozhodoval Mgr. P [redacted] T [redacted].

Na podklade spomínaného exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu H [redacted] č.k. 9 C 1502/01-81 zo dňa 12.9.2002 požiadala súdna exekútorka JUDr. I [redacted] Ž [redacted] Okresný súd H [redacted] o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie už dňa 9.9.2003 (vec vedená pod č. k. 6 Er 299/03), 18.9.2003 (vec vedená pod č.k. 19 Er 235/03), 24.9.2003 (vec vedená pod č.k. 6 Er 244/03), 8.10.2003 (vec vedená pod č.k. 5 Er 252/03 a 11 Er 250/03) a 3.11.2003 (veci vedené pod č. k. 16 Er 279/03 a 6 Er 280/03).

Na základe poverenia č. 5702 024166* vydaného Mgr. P [redacted] T [redacted] vydala súdna exekútorka JUDr. I [redacted] Ž [redacted] dňa 12.11.2003 upovedomenie o začatí exekúcie § 47 Exekučného poriadku, ktorým upovedomila povinného o začatí exekučného konania a vyzvala povinného, aby do 14 dní od doručenia predmetného upovedomenia uspokojil pohľadávku oprávneného, trov právneho zastúpenia a predbežné trovy exekúcie a 12.11.2003 vydala zároveň príkaz na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky z účtu v banke. Uvedeným príkazom uložila banke (V [redacted] ú [redacted] b [redacted], a.s., B [redacted] – mesto, aby odo dňa

doručenia tohto príkazu zablokovala sumu vo výške vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva z účtu povinného S [REDAKOVANÉ] k [REDAKOVANÉ] p [REDAKOVANÉ] a nevyplatila ju povinnému. Proti exekúcii vzniesol povinný dňa 28.11.2003 námietky z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie, pričom uviedol, že exekúcia je vedená protizákonne a žiadal ju vyhlásiť ako neprípustnú a exekučné konanie podľa § 57 ods. 1 písm. g) v spojení s § 58 Exekučného poriadku zastaviť.

Súdna exekútorka JUDr. I [REDAKOVANÉ] Ž [REDAKOVANÉ] predložila súdu námietky na rozhodnutie dňa 1.12.2003. Dňa 4.12.2003 Mgr. T [REDAKOVANÉ] vydal uznesenie č.k. 9 Er 250/03-45, ktorým o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 28.11.2003 rozhodol tak, že im nevyhovuje. Ako uviedol v odôvodnení rozhodnutia, súd dospel k názoru, že námietky nie sú dôvodné. K prechodu povinnosti z exekučného titulu malo dôjsť priamo z právneho predpisu, pričom je poukázané na vyhlášku č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, výslovne na ustanovenie § 3 ods. 1 vyhlášky a § 9 ods. 1 vyhlášky v spojení s § 28 ods. 2 a 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Navrhovateľ v právnych dôvodoch poukázal na vyhlášku č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, najmä na ustanovenie § 7 citovanej vyhlášky, podľa ktorej náhradu platí poisťovňa poškodenému, poškodený však nemá právo na plnenie proti poisťovni, s výnimkou prípadov uvedených v § 3 ods. 4, § 8 a § 9 ods. 2 vyhlášky (§ 3 ods. 4 „V prípade smrti poisteného alebo zániku právnickej osoby má poškodený priamo voči poisťovni právo, aby mu škodu nahradila v tom istom rozsahu, v akom by mu ju bola povinná nahradiť za poisteného, keby zostal nažive alebo keby právnická osoba nezanikla“; § 8 ods. 1 „Ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu na zdraví alebo usmrtením spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na území Slovenskej republiky, má poškodený priamo proti poisťovni právo, aby mu túto škodu nahradila.“; § 8 ods. 2 „Podmienkou uplatnenia práva podľa odseku 1 je, že polícia nehodu bezprostredne po jej vzniku zistila, alebo jej bola bez zbytočného odkladu oznámená.“; § 9 ods. 2 „Dňom, keď poisťovňa písomne odmietla poškodenému nahradiť škodu alebo jej časť, môže poškodený uplatniť svoje nároky na príslušnom súde aj proti poisťovni.“).

Navrhovateľ ďalej dôvodil, že z uvedeného vyplýva, že poškodený vstupuje do vzťahu poistiteľa a poisteného až vznikom poistnej udalosti, na základe ktorej je povinný poistený uhradiť škodu poškodenému. Ustanovenie § 823 Občianskeho zákonníka však vyjadruje princíp, že poškodený nemá právo na plnenie proti poistiteľovi. Tento princíp sa opiera aj o ustanovenie § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo poisteného, aby poistiteľ zaňho uhradil škodu poškodenému patrí len poistenému, lebo len tento je účastníkom poistnoprávneho

vzťahu. Odlišnosť od tohto princípu môže vykonať len osobitný predpis – na základe § 29 zákona č. 24/1991 Zb. o poisťovníctve je to vyhláška 423/1991 Zb., ktorá v § 3 ods. 4 a § 8 ods. 1 upravuje priamy nárok poškodeného voči poisťovni. V prípade podľa § 9 ods. 2 môže poškodený uplatniť svoje nároky voči poisťovni na príslušnom súde a výlučne rozhodnutie súdu môže byť prípadným exekučným titulom poškodeného proti poisťiteľovi.

Podľa názoru navrhovateľa v exekučnom konaní č.k. 9 Er 250/03 o žiadnych z týchto prípadov nešlo a preto súd bol povinný postupovať podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže vychádzajúc zo skutkového a právneho stavu existoval rozpor medzi žiadosťou a udelenie poverenia a návrhom na vykonanie exekúcie a zákonom a preto mal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť. Mgr. T. mal vedieť z exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu H. č.k. 9 C 1502/01, že zaviazaný na plnenie z titulu náhrady škody v tomto konaní bol L. K., že žaloba proti A. – S. p., a.s. bola zamietnutá a že nemožno zaviazať k povinnosti iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako povinný. V danej veci nebol a ani sudca nemal preukázaný prechod povinností alebo práva listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom a ani to nevyplývalo, vzhľadom na vyššie citované ustanovenia, z právneho prepisu. Zároveň existoval aj rozpor medzi samotnou žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhom na vykonanie exekúcie, keď JUDr. Ž. požiadala dňa 8.10.2003 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného U. M., T. H. zast. JUDr. E. G. – komerčný právnik, H. proti povinnému A. – S. p., a.s., OZ K., pričom exekúcia sa mala týkať istiny 147.900,- Sk, súdneho poplatku 500,- Sk a všetkých účelne vynaložených trov konania a v návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý bol súdu dodatočne na základe výzvy predložený dňa 7.11.2003, bola ako oprávnená uvedená M. U., H. zast. JUDr. E. G., komerčným právnikom, H. ako povinný A. – S. p., a.s., B., odštepny závod K. a navrhovalo sa v ňom vymoženie pohľadávky 16.920.825,- Sk a trov exekúcie 69.738,- Sk. Napriek tomu postupoval v zjavnom rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku a poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Navyše sa vôbec nevysporiadal so zmenou označenia povinného, uvedenou v „upresnení návrhu“ oprávnenej. Následne aj napriek tomu, že povinný v námietkach proti exekúcii uviedol zákonný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a pre ktorý je exekúcia nepripustná a to, že povinnosť na neho z exekučného titulu neprešla, neskúmal dôsledne túto skutočnosť a nevyhlásil exekúciu za neprípustnú s následným zastavením exekúcie podľa § 57 a § 58 Exekučného poriadku.

Opísané konanie sudcu malo spôsobiť obzvlášť závažný následok spočívajúci v tom, že dňa 10.12.2003 JUDr. Ž. vydala exekučný príkaz, v ktorom banke prikázala po jeho doručení odpísať pohľadávku oprávneného vo

výške 16.920.825,- Sk, trovy právneho zastúpenia vo veci exekúcie 69.738,- Sk, trovy exekúcia vo výške 1.010.000,- Sk z účtu povinného.

Navrhovateľ tiež poukázal na skutočnosť, že proti uzneseniu Okresného súdu H [REDAKOVANÉ] č.k. 9 Er 250/03 zo 4.12.2003, vydanému Mgr. T [REDAKOVANÉ], ktorým súd zamietol námietky povinného podal dňa 26.3.2004 generálny prokurátor Slovenskej republiky pod sp. zn. VI/1 Pz 60/04 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie podľa § 243e a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ na záver uviedol, že z uvedeného postupu sudcu, obsahu poverenia na vykonanie exekúcie a následne aj uznesenia, ktorým rozhodol o námietkach povinného vyplýva, že postup sudcu a predmetného rozhodnutia zjavne nemá oporu v právnom poriadku, sú svojvoľnými rozhodnutiami, že sudca konal v zjavnom rozpore s platnými právnymi predpismi a zároveň zavinene nesplnil ako aj porušil povinnosti sudcu, ktoré mu ukladajú príslušné ustanovenia Exekučného poriadku a Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti poukázal zároveň na nesvedomitosť sudcu, ktorá vyplýva z jeho konania a vedomého porušenia povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato a navrhol sudcu uznať vinným v zmysle svojho návrhu.

Ako dôkazy navrhol navrhovateľ vykonať oboznámenie spisov Okresného súdu H [REDAKOVANÉ] č.k. 9 Er 250/03, č.k. 6 Er 229/03, č.k. 19 Er 235/03, č.k. 6 Er 244/03, č.k. 6 Er 252/03, 11 Er 250/03, č.k. 16 Er 279/03 a 6 Er 280/03 a spis súdnej exekútorky JUDr. L [REDAKOVANÉ] Ž [REDAKOVANÉ] č.k. Ex 1172/03.

Sudca sa k návrhu vyjadril najmä v tom smere, že dňa 11.11.2003 vydal v exekučnej veci č.k. Er 250/03 poverenie pre súdnu exekútorku JUDr. L [REDAKOVANÉ] Ž [REDAKOVANÉ] vo veci oprávnenej M [REDAKOVANÉ] U [REDAKOVANÉ] proti povinnému S [REDAKOVANÉ] k [REDAKOVANÉ] p [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] na vymoženie sumy 16.920.825,- Sk na základe rozsudku Okresného súdu v H [REDAKOVANÉ] č.k. 9 C 1502/01-81 zo dňa 12.9.2002. Povinný podal proti upovedomeniu o začatí exekúcie námietky, ktoré odôvodnil tým, že exekučným titulom – rozsudkom Okresného súdu H [REDAKOVANÉ] č.k. 9 C 1502/01-81 mu nebola uložená povinnosť voči oprávnenej, lebo povinnosť zaplatiť vymáhanú sumu má L [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ], bytom L [REDAKOVANÉ], vodič motorového vozidla, ktorý spôsobil oprávnenej škodu.

Uvedeným námietkam uznesením č.k. 9 Er 250/03-45 zo dňa 4.12.2003 nevyhovel z dôvodov, ktoré podrobne vyjadril v odôvodnení rozhodnutia najmä odkazom na právne predpisy, ktoré pri svojom rozhodovaní aplikoval § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 423/1991 Zb., § 9 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb., § 37 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z., § 37 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z., § 28 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 28 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z.

Poukázal na skutočnosť, že za spôsobenú škodu oprávnenej zodpovedá vodič motorového vozidla L [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ], lebo táto skutočnosť vyplýva z citovaného rozsudku Okresného súdu H [REDAKOVANÉ] č.k. 9 C 1502/01-81.

Ďalej uviedol, že z uvedených ustanovení citovanej vyhlášky možno vyvodit', že k prechodu povinností z vodiča na poisťovňu došlo v zmysle citovaného § 9 ods. 1 po tom, čo poisťovňa obdržala právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Toto ustanovenie má potom korešpondovať s ustanovením § 37 ods. 3 a 4 zákona č. 233/1995 Z. z., podľa ktorého proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný možno vykonať exekúciu len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť z exekučného titulu, pričom prechod povinností vyplýva priamo z právneho predpisu, za ktorý sudca považoval práve ustanovenie § 9 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb. Sudca sa vo svojom vyjadrení nestotožnil s názorom uvedeným v návrhu na začatie disciplinárneho konania a to, že súd mal uznesením exekúciu zamietnuť v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. z dôvodu, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul neboli v rozpore so zákonom, lebo tieto mali, podľa názoru sudcu, všetky náležitosti vyžadované zákonom (§ 39 a § 40 zákona č. 233/1995 Z.z.). Sudca ďalej uviedol, že súd nekonal v zjavnom rozpore s ustanovením § 57 ods. 1 písm. i) Exekučného poriadku v spojení s § 58 Exekučného poriadku, ak exekúciu nezastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože ako vyplýva z § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov od poplatku je oslobodený navrhovateľ v konaní o náhradu škody vrátane škody na veciach, ktorá vznikla v súvislosti s ublížením na zdraví. Pre tieto dôvody sudca nesúhlasí ani s tým, že nie je v rozpore s ustanovením § 151 O.s.p. to, že v uznesení č.k. 9 Er 250/03-45, ktorým nevyhovel námietkam povinného proti exekúcii nerozhodol zároveň o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za konanie súdu o námietkach proti exekúcii. Ako vyplýva z § 151 O.s.p. o povinnosti na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu, a to spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie na ňom končí. Uznesením, ktorým nevyhovel námietkam povinného sa exekučné konanie nekončí, a teda nebolo povinnosťou rozhodovať o trovách konania. Navyše súdny poplatok sa vyberá výzvou na zaplatenie súdneho poplatku tzv. Ševt. O.s.p. č. 4.

Pri právnom hodnotení návrhu sudca poukázal na ustanovenie § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich, pričom mal za to, že sa v konkrétnom prípade jednalo o rozhodovaciu činnosť súdu a že sudca rozhoduje nezávisle od vôle druhých. Nikto nemôže do nezávislého rozhodovania sudcu zasahovať, do nezávislého rozhodovania nemôžu zasahovať ani iní sudcovia a ani osoby vykonávajúce správu súdnictva, a najmä, že orgán správy súdov nemôže zasahovať do obsahovej stránky súdneho rozhodnutia.

Sudca vyjadril názor, že orgán správy súdov nemôže ani posudzovať činnosť sudcu z hľadiska správnosti aplikácie a interpretácie právnych noriem, či

už procesných alebo hmotných, ktorá súdnemu rozhodnutiu nevyhnutne predchádza. Takéto oprávnenie má a do obsahového rozhodnutia sudcu môže zasahovať iba vyšší súd v rámci riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedených dôvodov označil návrh ministra spravodlivosti na začatie disciplinárneho konania v rozpore s ústavnou zásadou nezávislosti súdnictva.

Z uvedených dôvodov mal sudca Mgr. P. T. za to, že jeho rozhodnutím vo veci nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty závažného disciplinárneho konania a navrhol, aby ho disciplinárny súd oslobodil spod návrhu ministra spravodlivosti SR na začatie disciplinárneho konania. Na preukázanie svojich obhajobných tvrdení nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd na ústnom pojednávaní konanom dňa 22. októbra 2004 vykonal dokazovanie vypočutím sudcu Mgr. P. T. ktorý sa k veci vyjadril v tom smere, že pri zámene účastníkov konania z A., a. s. na S. k. postupoval na základe ustanovenia § 28 ods. 3 zák. č. 381/2001 Z. z. a dospel k záveru, že sa v danom prípade jednalo o totožné subjekty a že sa nejednalo o zmenu účastníkov konania. Poukázal na skutočnosť, že k zmene pristúpil na základe písomného návrhu oprávnenej. K nedostatočnému lustraniu spisov sa sudca nevedel vyjadriť a domnieval sa, že k nemu došlo v podateľni súdu. K otázke zmeny v exekučnom konaní vymáhanej sumy zo 147.900,- Sk na 16.920.820,- Sk Mgr. T. uviedol, že v exekučnom konaní a v rámci poverenia nemohol rozširovať návrh, preto ich vyzval aby upresnili účastníkov a zrejme vtedy upresnili účastníkov z A., a. s. na S. k. a uviedli aj vyššiu sumu a na základe tejto úpravy sumy zo strany oprávneného potom vydal poverenie aj na túto sumu. Sudca sa nevedel vyjadriť k podnetu K. s. a poprel, že by mal vedomosť o predchádzajúcich 8 podaniach, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože mal na spise vyznačené lustrum nepredchádza.

Zároveň sa vyjadril, že v roku 2003 vybavil, resp. mal na termíne cca 680 civilných vecí a rozhodol 279 vecí, pričom 239 skončil právoplatne mimo agendy Er. Podľa jeho názoru je neférové, keď sa vytiahol tento prípad s tým, že sa špekuluje o právnych názoroch a za tieto je aj disciplinárne stíhaný.

Poukázal tiež na skutočnosti nesúvisiace s disciplinárnym konaním a preto disciplinárny súd na ne neprihliadal.

Pred ústnym pojednávaním konaným dňa 17. decembra 2004 disciplinárny senát zistil, že na Najvyšší súd Slovenskej republiky - disciplinárny súd bola dňa 6. decembra 2004 podľa § 159 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odovzdaná vec Prezídia Policajného zboru Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ sp. zn. ČVS: PPZ-72/BPK-V-2004 vedená pre skutok, podľa ktorého

Mgr. P. T. v občianskoprávných veciach vedených na Okresnom súde H. pod sp. zn. 9 C 782/95 a sp. zn. 9 C 1195/01 v čase od 26. 3. 1999 minimálne do 21. 6. 2000 si mal úmyselne nesplniť povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci a to tým, že vo veci nenariadil žiadne pojednávanie a ani nevykonal žiadny procesný úkon smerujúci k príprave pojednania a rozhodnutia o nároku na náhradu ušlej mzdy žalobcu Ing. L. J. voči žalovanému mestu H. a taktiež úmyselne sa nemal zaoberať podaním žalobcu a nárokom na odstúpné pri rozhodovaní a vydaní rozsudku sp. zn. 9 C 1195/01-229 zo dňa 29. 9. 2003. Vec bola na disciplinárnom súde zapísaná pod sp. zn. 1 Ds 28/04.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 17. decembra 2004 disciplinárny senát podľa § 150 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch s použitím § 23 ods. 3 zák. č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení neskorších predpisov spojil disciplinárne veci vedené proti Mgr. P. T. pod sp.zn. 2 Ds 20/04 a 1 Ds 28/04 na spoločné konanie a rozhodnutie s tým, že vec bude ďalej vedená pod sp.zn. 2 Ds 20/04.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením pripojeného spisu 1 Ds 28/04, najmä uznesenia sp. zn. PPZ – 72/BPK – V – 2004 z 8. novembra 2004 z č.l. 1-4 a podstatný obsah spisu z č.l. 5 až 104. Sudca Mgr. P. T. sa po prečítaní návrhu výslovne vzdal lehoty podľa § 122 zákona o sudcoch a žiadal vykonať ústne pojednávanie aj v tejto veci, pričom po oboznámení sa s postúpeným trestným spisom a jeho uzneseniami z č.l. 1 až 4 vzniesol námietku premlčania pre skutok uvedený v uznesení ČVS PPZ – 72/BPK – V – 2004 pretože, v tom čase platná právna úprava určovala vo všeobecnosti 2-ročnú premlčaciu lehotu od dňa spáchania disciplinárneho previnenia teda ak sa mal disciplinárneho previnenia dopustiť v rokoch 1999-2000 je takéto disciplinárne previnenie premlčané.

Disciplinárny súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením kópií spisov Okresného súdu H. Ex 1172/03, 9 Er 250/2003, 6 Er 229/2003, 6 Er 252/2003, 19 Er 235/2003, 16 Er 279/2003, 6 Er 280/2003, 11 Er 250/2003, 6 Er 244/2003, 9 C 1502/01, spis Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 1/2004 najmä mimoriadne dovolanie GP SR na č.l. 17 až 23 a rozsudok NS SR 2 M Cdo 1/2004 z č. l. 46 až 47. Sudca ani zástupkyňa navrhovateľa sa k vykonaným dôkazom nevyjadrili. Zástupkyňa navrhovateľa navrhla vykonať ďalšie dokazovanie vyžiadanim ďalších exekučných spisov Okresného súdu H. sp. zn. 18 Er 230/2003 a 18 Er 248/2003 a súčasne do disciplinárneho spisu založila spisy Okresného súdu H. 9 Er 251/03, 5 Er 245/03 a 17 Er 279/03, ktoré žiadala vykonať ako dôkazy. Súčasne predložila ako listinný dôkaz výpis z elektronickej podateľne Okresného súdu H. zo dňa 29.11.2004. V odôvodnení návrhu na dokazovanie uviedla, že týmito spismi chce navrhovateľ preukázať, že sudca vedel o tom, že boli podávané aj iné návrhy na vykonanie exekúcie na základe toho istého exekučného titulu.

Disciplinárny súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania zadovážením spisov Okresného súdu H [redacted] sp. zn. 18 Er 230/2003 a 18 Er 248/2003 a vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením spisov Okresného súdu H [redacted] 9 Er 251/03, 5 Er 245/03 a 17 Er 279/03.

Žiadne ďalšie dôkazy neboli účastníkmi navrhnuté.

V záverečnom návrhu zástupkyňa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky navrhla rozhodnúť v zmysle petitu písomného návrhu o vine a navrhla uložiť disciplinárne opatrenie podľa návrhu a to odvolať Mgr. P [redacted] T [redacted] z funkcie sudcu.

Obhajca sudcu navrhol, aby disciplinárny senát oslobodil sudcu spod návrhu ministra spravodlivosti SR, pretože nebolo preukázané, že by sudca konal svojvoľne a zároveň poukázal na § 116 ods. 2 písm. f/ Zákona o sudcoch podľa ktorého sa vyžaduje, aby sudca týmto svojvoľným rozhodnutím spôsobil aj značnú škodu alebo obzvlášť závažný následok. Sudca sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Po vykonanom dokazovaní a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, mal disciplinárny súd vážne pochybnosti, či je skutok, ktorý je uvedený v návrhu navrhovateľa, disciplinárnym previnením sudcu Mgr. P [redacted] T [redacted] a teda či sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ Zákona o sudcoch.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že priebeh konania Okresného súdu H [redacted] č. k. 9 C 1502/01 v spojení s konaním Krajského súdu v P [redacted] č. k. 4 Co 71/03 a exekučné konanie vedené Okresným súdom v H [redacted] pod sp. zn. 9 Er 250/03 prebehlo tak, ako je uvedené v návrhu navrhovateľa a nebolo sporné, že sudca vykonal všetky úkony súdu, ktoré sú mu kladené za vinu. Mgr. P [redacted] T [redacted] naopak výslovne potvrdil všetky svoje úkony, ako úkony zákonného sudcu. Disciplinárny súd preto, okrem oboznámenia spisu, nevykonával v tomto smere žiadne ďalšie dokazovanie.

Disciplinárny súd ako prvú otázku riešil postup sudcu Mgr. P [redacted] T [redacted] v tom smere, či nepostupoval svojvoľne, resp. bez právneho podkladu pri začatí konania vo veci sp. zn. 9 Er 250/03, keď táto vec napadla na Okresný súd H [redacted] dňa 8.10.2003 o 13:33:32 hod. a tejto veci predchádzali najmenej veci sp.zn. 5 Er 245/2003, ktorá napadla 29.9.2003, 6 Er 244/2003, ktorá napadla 24.9.2003, sp. zn. 19 Er 235/2003, ktorá napadla 18.9.2003 a sp. zn. 6 Er 229/2003, ktorá napadla 9.9.2003, ktoré boli jednoznačne vecami týkajúcimi sa tých istých účastníkov, na základe toho istého právneho titulu a líšili sa iba požadovanou vymáhanou sumou z tohto právneho titulu. V rovnaký deň, ako žiadosť vo veci sp.zn. 9 Er 250/03, boli ešte súdom prijaté žiadosti vo veciach sp.zn. 6 Er 252/2003, ktorá napadla 8.10.2003 o 13:37:44, sp. zn. 9 Er 251/2003,

ktorá napadla 8.10.2003 o 13:39:22 (a bola dokonca pridelená tiež Mgr. P [redacted] T [redacted]) a vec sp. zn. 11 Er 250/2003 u ktorej však v spise chýba potvrdenie elektronickej podateľne a preto nie je presný čas prijatia súdom zrejmy. V týchto prípadoch sa tiež jednalo o veci týkajúce sa tých istých účastníkov a vymáhaných pohľadávok na základe toho istého právneho titulu a líšili sa iba požadovanou vymáhanou sumou z tohto právneho titulu.

Podrobným preskúmaním citovaných spisov disciplinárny súd zistil, že vo všetkých týchto spisoch sa nachádza úradná pečiatka „LUSTRUM-NEPRICHÁDZA“ spolu s pripojeným rukou písaným dátumom a podľa zbežného porovnania rovnakým podpisom. Disciplinárny súd si túto skutočnosť nemohol z dôkazov zhromaždených v spise vysvetliť, nakoľko najmenej zo spisov sp. zn. 9 Er 250/03, sp.zn. 6 Er 252/2003, sp. zn. 9 Er 251/2003 a sp. zn. 11 Er 250/2003 vyplýva, že tieto boli súdom prijaté v rovnaký deň a LUSTRUM s najväčšou pravdepodobnosťou vykonávala tá istá pracovníčka súdu a dá sa predpokladať, že sa z jej strany nemohlo jednať o nedbanlivosť. Disciplinárny súd však považoval za preukázané, že vo všetkých citovaných spisoch bolo bežným spôsobom vyznačené, že danej (9 Er 250/03) veci nepredchádza žiadna iná vec tých istých účastníkov. Na druhej strane nemal disciplinárny súd za preukázané, že sudca mal u seba spis sp. zn. 9 Er 251/2003 (a že sa s ním aj mohol oboznámiť), ktorý obsahoval žiadosť u tých istých účastníkov. Z obsahu spisu totiž vôbec nevyplýva, že by sudca vykonával akýkoľvek úkon v tejto veci. Naopak z neho vyplýva manipulácia s jeho žurnalizáciou. Za takéhoto skutkového stavu disciplinárny súd, napriek zjavne podozrivým okolnostiam nakladania so spismi, ktoré nemohol pripísať na vrub konania sudcu, vyhodnotil, že sudcovi nemožno žiadnym dôkazom preukázať úmyselné alebo nedbanlivostné ignorovanie skúmania podmienok konania podľa § 103 zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p. v znení neskorších predpisov, s poukazom na možnú prekážku litispendencie podľa § 83 O.s.p. Disciplinárny súd mal navyše za sporné, či by toto konanie vôbec bolo obsahovo súčasťou skutku, ktorý je sudcovi kladený za vinu v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny súd po vyriešení uvedenej otázky pristúpil k podrobnému preskúmaniu postupu sudcu vo veci sp. zn. 9 Er 250/03 v ktorom sa mal dopustiť závažného disciplinárneho previnenia a zistil, že dňa 8.10.2003 podala JUDr. L [redacted] Ž [redacted] súdna exekútorka so sídlom E [redacted] ú [redacted] [redacted] M [redacted] na Okresný súd H [redacted] pod č. Ex 1173/03-13 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného U [redacted] M [redacted] T [redacted] H [redacted] zast. JUDr. E [redacted] Gališinom – komerčný právnik, H [redacted] proti povinnému A [redacted] – S [redacted] p [redacted] a.s., OZ K [redacted] K [redacted] pričom exekúcia sa mala týkať istiny 147.900,- Sk, súdneho poplatku 500,- Sk a všetkých účelne vynaložených trov konania. Návrh na vykonanie exekúcie k žiadosti o udelenie poverenia nebol pripojený, i keď v žiadosti sa uvádzalo, že jej prílohou je návrh, čo je potvrdené aj doručovacou pečiatkou Okresného súdu v H [redacted] z ktorej je zrejme, že

prílohu žiadosti tvoria 3 pripojené písomnosti, čo boli, ako to vyplýva zo spisu fotokópie rozhodnutí – rozsudku Okresného súdu H [redacted] č.k. 9 C 1502/01-81 zo dňa 12.9.2002, uznesenia Krajského súdu v P [redacted] č.k. 4 Co 71/03-106, obidve bez doložky právoplatnosti a vykonateľnosti a plnomocenstvo udelené oprávnenou JUDr. E [redacted] G [redacted]. Vec bola elektronickou podateľňou súdu zaregistrovaná pod číslom 9 Er 250/03 a pridelená na vybavenie Mgr. P [redacted] T [redacted].

Sudca Mgr. T [redacted] po 21 dňoch dňa 30.10.2003 vyzval súdnu exekútoru JUDr. L [redacted] Ž [redacted], aby v lehote 10 dní predložila súdu návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a rovnopis exekučného titulu. Výzva bola expedovaná z Okresného súdu H [redacted] dňa 3.11.2003 a doručená exekútorke 5.11.2003. Dňa 7.11.2003, už pod novým číslom konania exekútorského úradu (Ex 1172/03), predložila JUDr. L [redacted] Ž [redacted] Okresnému súdu H [redacted] návrh na vykonanie exekúcie z 24.9.2003, kde je ako oprávnená uvedená M [redacted] U [redacted], [redacted] H [redacted] zast. JUDr. E [redacted] G [redacted], komerčným právnikom, [redacted] H [redacted] ako povinný A [redacted] – S [redacted] p [redacted], a.s., B [redacted], odštepny závod K [redacted] a navrhuje sa v ňom vymozenie pohľadávky 16.920 825,- Sk a trov exekúcie spočívajúcich z trov právneho zastúpenia a to za 3 úkony právnej pomoci v sumu 69 738,- Sk. Zároveň súdu predložila „Upresnenie návrhu“ oprávneného na vykonanie exekúcie 9 Er 250/03 z 3.11.2003, kde oprávnená cestou JUDr. E [redacted] G [redacted] upravila označenie povinného z „A [redacted] – S [redacted] p [redacted], a.s., B [redacted]“ na „S [redacted] k [redacted] p [redacted], [redacted] B [redacted]“ a originál exekučného titulu s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia.

Dňa 11.11.2003 vydal Mgr. P [redacted] T [redacted] poverenie č. 5702 024 166*, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie súdnu exekútoru JUDr. L [redacted] Ž [redacted], pričom z poverenia vyplýva, že bolo vyhotovené v prospech oprávnenej M [redacted] U [redacted], H [redacted], [redacted] proti povinnému S [redacted] k [redacted] p [redacted], [redacted], B [redacted] na vymozenie uloženej povinnosti zaplataenia 16.920 825,- Sk a trov exekúcie a na poverení sa uvádza, že je vydané k č. Ex 1172/03.

Exekučným titulom v uvedenej veci bol označený rozsudok Okresného súdu H [redacted] č.k. 9 C 1502/01-81 zo dňa 12.9.2002, ktorým súd v právnej veci konania o náhradu škody z ublíženia na zdraví zviazal žalovaného L [redacted] K [redacted], L [redacted] zaplatiť žalobkyni M [redacted] U [redacted], [redacted] H [redacted] sumu 16.920.825,- Sk ako aj trov konania v sume 4.000,- Sk do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v spojení s uznesením Krajského súdu v P [redacted] č.k. 4 Co 71/03-106 zo dňa 19.5.2003. Rozsudkom Okresného súdu H [redacted] č.k. 9 C 1502/01-81 zároveň súd zamietol žalobu proti S [redacted] p [redacted], a.s., B [redacted], odštepny závod K [redacted] a žalovaného L [redacted] K [redacted] zviazal zaplatiť štátu na trovách konania sumu 200.100,- Sk platbou Okresného súdu H [redacted] do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V uvedenej právnej veci č.k. 9 C 1502/01

ako zákonný sudca rozhodoval Mgr. P. T. z čoho možno usúdiť, že vec podrobne poznal.

Dňa 1.12.2003 boli súdu doručené námietky povinného - S. k. p. proti exekúcii, ktoré obsahujú rozsiahle právne dôvody, pre ktoré na ich strane neexistuje pasívna legitímácia pre toto konanie, pretože na nich neprešla povinnosť povinnej osoby označenej v exekučnom titule.

Súdna exekútorka JUDr. L. Ž. predložila Okresnému súdu v H. rovnaké námietky S. k. p. proti exekúcii v ten istý deň t.j. 1.12.2003.

Dňa 4.12.2003 Mgr. T. vydal uznesenie č.k. 9 Er 250/03-45, ktorým o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 28.11.2003 rozhodol tak, že im nevyhovuje. Ako uviedol v odôvodnení rozhodnutia, súd dospel k názoru, že námietky nie sú dôvodné. K prechodu povinnosti z exekučného titulu došlo priamo z právneho predpisu, pričom je poukázané na vyhlášku č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, výslovne na ustanovenie § 3 ods. 4 vyhlášky a § 9 ods. 1 vyhlášky v spojení s § 28 ods. 2 a 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Po vyznačení právoplatnosti dňa 20.2.2004 dal sudca Mgr. P. T. pokyn kancelárii spis založiť na ďalší procesný postup.

Disciplinárny súd následne zisťoval, či mal sudca v každom procesnom štádiu konania oporu pre svoje konanie a rozhodovanie v právnom predpise a zistil, že sudca mal a musel v danej veci konať na základe ustanovenia § 254 ods. 3 O.s.p. s poukazom na § 44 a 45 Exekučného poriadku. Pokiaľ sa týkalo otázok označenia povinného a stanovenia výšky vymáhanej sumy v poverení disciplinárny súd skúmal či existovali právne predpisy, ktoré by odôvodňovali postup sudcu a zistil, že existujú právne predpisy, ktoré sudca pri svojom rozhodovaní aplikoval. Jedná sa najmä o tieto právne predpisy:

- § 37 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého účastníkmi konania sú oprávnený a povinný. Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je označený v rozhodnutí ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41) a prechod povinnosti alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu,

- § 823 Občianskeho zákonníka (poistenie zodpovednosti za škody), podľa ktorého náhradu platí poisťiteľ poškodenému, poškodený však nemá právo na plnenie proti poisťiteľovi, ak osobitné predpisy neustanovujú inak,

- § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky,

- § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého rovnako zodpovedá aj iný prevádzkovateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzkovateľ lietadla,

- § 3 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb., podľa ktorého prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, na ktorého sa vzťahuje zákonné poistenie má právo, aby poisťovňa za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa osobitných právnych predpisov poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla inému na zdraví, pokiaľ poistený za túto škodu zodpovedá podľa zákona a ak sa ďalej neustanovuje inak,

- § 9 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb., podľa ktorého poisťovňa je povinná plniť do 15 dní po skončení vyšetrenia nevyhnutného na zistenie jej povinnosti plniť alebo po obdržaní právoplatného rozhodnutia o výške náhrady škody Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu,

- § 37 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z., podľa ktorého prechod povinností alebo práva možno preukázať len listinou vydanou alebo overenou oprávneným orgánom, ak nevyplýva priamo z právneho predpisu,

- § 28 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého právne vzťahy vzniknuté zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla do 31.12.2001 sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov,

- § 28 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého práva a povinnosti S [redacted] p [redacted] a.s. vzniknuté zo zákonného poistenia prechádzajú 1.1.2002 na k [redacted] Tieto práva a povinnosti uplatňuje a vykonáva v mene a na účet k [redacted] S [redacted] p [redacted], a.s.

Postup sudcu, najmä jeho rozhodovanie, v súvislosti s uvedenými právnymi predpismi sú podrobne analyzované ako v návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na disciplinárne stíhanie sudcu, tak vo vyjadrení sudcu k návrhu, v rozhodnutí o námietkach S [redacted] k [redacted] p [redacted], ako aj v samotných námietkach S [redacted] k [redacted] p [redacted] a tiež v mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp.zn. VI/1 Pz 60/04 zo dňa 26. marca 2004. Disciplinárny súd v konaní sudcu Mgr. P [redacted] T [redacted] nezistil žiaden úkon, ktorý by sa vyznačoval prvkami svojvoľného postupu pri rozhodovaní. Práve naopak rozsiahle odôvodnenia citovaných písomností preukazujú, že Mgr. T [redacted] čelí iným právnym názorom na jednu posudzovanú vec, pričom disciplinárny súd by postupoval nad rámec

svojich právomocí, ak by sa správnosťou či úplnosťou niektorého z týchto právnych názorov zaoberal. Disciplinárny súd dospel k jednoznačnému záveru, že sudca Mgr. T. [redacted] postupoval pri rozhodovaní v predmetnej veci tak, že aplikoval, v rámci svojej rozhodovacej činnosti a prípustnej úvahy, konkrétne existujúce platné právne predpisy a teda sa jednoznačne jednalo o rozhodovaciu činnosť sudcu. Tomuto záveru dáva za pravdu aj skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozhodnutím sp. zn. 2 M Cdo 1/2004 zo dňa 26. augusta 2004 zamietol mimoriadne dovolanie podané generálnym prokurátorom Slovenskej republiky vo veci Krajského súdu v P. [redacted] sp. zn. 4 Co 71/03 nadväzujúce na rozhodovanie sudcu Mgr. P. [redacted] T. [redacted] konaní Okresného súdu H. [redacted] sp. zn. 9 C 1502/01, ktorým vznikol exekučný titul v predmetnej veci. Disciplinárny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že právny názor rozdielny od sudcu Mgr. T. [redacted] je vyjadrený aj v rozhodnutí Okresného súdu v H. [redacted] sp. zn. 16 Er 279/2003, v ktorom iný sudca tamojšieho súdu, v obdobnej veci žiadosti JUDr. Ž. [redacted] rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia proti povinnému A. [redacted] – S. [redacted] p. [redacted], a.s., OZ K. [redacted] zamietol s odôvodnením, že žaloba proti označenému povinnému bola v konaní tamojšieho súdu sp. zn. 9 C 1502/01 zamietnutá.

Skutočnosť, že žiadosť o udelenie poverenia JUDr. L. [redacted] Ž. [redacted] zo dňa 8.10.2003 obsahuje značku Exekútorského úradu Ex 1173/03 a znie na sumu 147.900,- Sk a v jej spise je uvedená žiadosť, ktorá znie na sumu 96.100,- Sk, disciplinárny súd preskúmal a zistil, že žiadosť uvedená v exekútorskom spise Ex 1172/03 bola skutočne na Okresný súd podaná dňa 8.10.2003 a na Okresnom súde je vedená pod sp. zn. 11 Er 250/2003 a bola pridelená zákonnému sudcovi JUDr. M. [redacted] K. [redacted]. Sudca JUDr. K. [redacted] dňa 20.1.2004 žiadal oprávnenú o predloženie rozhodnutí, ktoré majú byť podkladom pre udelenie poverenia s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Následne exekútorka JUDr. Ž. [redacted] už pod novou spisovou značkou Ex 1175/03, ale k sp. zn. Okresného súdu v H. [redacted] 11 Er 250/2003 a na sumu pohľadávky 17.800,- Sk, podala súdu návrh na zastavenie exekúcie. Oprávnená podaním zo dňa 5.2.2004, doručeným v rovnaký deň, rovnako zobrala späť návrh v konaní 11 Er 250/03. Súd toto konanie uznesením zo dňa 29.3.2004 zastavil, ale ako vymáhanú sumu označil 17.800,- Sk.

Rovnaký postup exekútorky bol zaznamenaný v konaní Okresného súdu H. [redacted] vedenom pod sp. zn. 6 Er 252/03, kde žiadosť zo dňa 8.10.2003 je označená značkou exekútorky Ex 1174/03 na sumu 163.400,- Sk, ale návrh na zastavenie konania zo dňa 3.2.2004 k tomuto číslu konania súdu je pod novou značkou exekútorky Ex 1173/03 a na sumu 147.900,- Sk. Súd návrhu vyhovel a zastavil exekučné konanie uznesením zo dňa 13.2.2004, ale pre vymoženie 163.400,- Sk.

Takýto postup exekútorky bol zaznamenaný aj v konaní Okresného súdu H. [redacted] vedenom pod sp. zn. 6 Er 280/03, kde žiadosť zo dňa 8.11.2003 je

označená značkou exekútorke Ex 1173/03 na sumu 157.300,- Sk, ale návrh na zastavenie konania zo dňa 3.2.2004 k tomuto číslu konania súdu je pod novou značkou exekútorke Ex 1171/03 a na sumu 198.500,- Sk. Súd návrhu vyhovel a zastavil exekučné konanie uznesením zo dňa 13.2.2004, ale pre vymoženie pôvodnej sumy 157.300,- Sk.

Nakoniec rovnako postupovala exekútorka aj v konaní Okresného súdu H[redacted] vedenom pod sp. zn. 17 Er 279/03, kde žiadosť zo dňa 3.11.2003 je označená značkou exekútorke Ex 1171/03 na sumu 198.500,- Sk, ale návrh na zastavenie konania zo dňa 3.2.2004, k tomuto číslu konania súdu, je pod novou značkou exekútorke Ex 1173/03 a na sumu 157.300,- Sk. Súd návrhu vyhovel a zastavil exekučné konanie uznesením zo dňa 4.2.2004, ale pre vymoženie pôvodnej sumy 198.500,- Sk.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že v daných veciach by muselo dôjsť k fatálnym opakovaným opisovým chybám na strane Exekútorského úradu JUDr. L[redacted] Ž[redacted] aby sa toľko krát a v rôznych konaniach nestotožnili konkrétne veci exekútora so súdnymi vecami ku ktorým prináležali. Takúto úvahu vyvracia práve spis menovanej exekútorke sp. zn. Ex 1172/03, v ktorom je zrejmé, že o rozdielnych číslach a rozdielnych sumách sa mal spracovateľ tohto spisu dozvedieť. Najdôležitejším zistením je však skutočnosť, že obdobnej chyby (nezaznamenanie zmeny čísla konania a zmeny vymáhanej sumy), aká je kladená za vinu sudcovi Mgr. T[redacted] sa mali dopustiť aj najmenej ďalší 3 sudcovia Okresného súdu H[redacted] a to aj opakovane. Naviac žiaden z týchto sudcov sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal rozdielnosťou súm v žiadosti a v návrhu na zastavenie konania, aj keď by mohla mať táto okolnosť vplyv na samotné rozhodnutie. Označiť postup dotknutých sudcov za nesprávny by však bolo prinajmenšom predčasné, nakoľko podľa § 41 Občianskeho súdneho poriadku účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu a každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že sudcovia, vrátane Mgr. T[redacted], mali pre svoj postup zákonnú oporu a preto sudcovi Mgr. T[redacted] nemôže byť kladené za vinu, že nezistil nezrovnalosti v postupe exekútorke, keď písomnosti dôjdené na súd k číslu konkrétneho konania posudzoval, rovnako ako ostatní sudcovia, podľa ich obsahu.

Podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní len ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Medzinárodnou zmluvou v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky je zmluva o ľudských právach a základných slobodách, ktorej je priznaná prednosť pred zákonmi SR.

Z čl. 145 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo i povinnosť sudcu vykladať zákony a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia nezávisle a nestranne (časť sľubu sudcu).

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pri výklade čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že pre splnenie podmienky nezávislosti súdu je nevyhnutné aj to, aby súd mohol oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný **slobodný názor** na fakty a na ich právnu stránku bez toho, aby mal akýkoľvek záväzok voči stranám a verejným orgánom.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Zákona o sudcoch je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecné záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 29a ods. 1 Zákona o sudcoch za rozhodnutie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať a to ani po zániku funkcie.

Uvedenú úpravu nezávislosti a nestrannosti súdu, práv a povinností sudcu je nutné zohľadňovať v disciplinárnom konaní aj pri výklade pojmu „**svojvoľné** rozhodnutie sudcu, ktoré **zjavne** nemá oporu v právnom poriadku, ...“

Výklad skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia nesmie pripustiť zásah do nezávislosti a nestrannosti rozhodovacej činnosti sudcu (do výkonu súdnictva).

Disciplinárny súd je teda **oprávnený** (má v právomoci) posudzovať len také rozhodnutie sudcu, ktoré spĺňa uvedené kritéria. Nie je oprávnený posudzovať každé procesné a hmotnoprávne pochybenie sudcu, t. j. zákonnosť konania a rozhodovania, ktoré je oprávnený preskúmať len súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Disciplinárny súd nie je totiž súčasťou všeobecného súdnictva v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 4. 3. 2002, sp. zn. PL. ÚS 7/02. Takéto kompetencie, vo vzťahu k všeobecnému súdnictvu, nemá ani Ústavný súd Slovenskej republiky (viď uznesenie sp. zn. I. ÚS 26/93 zo 7. 9. 1993, sp. zn. I. ÚS 138/93 z 12. 1. 1994).

Z povahy disciplinárneho previnenia vyplýva, že ide o protispoločenský delikt nižšej závažnosti než u trestného činu. Pri výklade pojmov v skutkovej podstate disciplinárneho previnenia je preto možné aplikovať **pravidlá výkladu** trestnoprávnej normy (jazykový, logický, systematický, historický, doslovný, extenzívny, reštriktívny a nasl.).

Pojem „svojvoľné“ je pomerne neurčitým výrazom. Z gramatického hľadiska sú jeho synonymom slová – nedisciplinovaný, nespútaný, rozmarný.

Pojmu „zjavný“ sú synonymum slová viditeľný, zrejmy, očividný, zreteľný. Pri aplikácii pravidiel logického výkladu (argumentum a maiore ad minus) nie je naplnená skutková podstata pri každom svojvoľnom rozhodnutí, ale len pri ktorom je očividné (zreteľné), že nemá oporu v právnom poriadku. O svojvoľné rozhodovanie (nedisciplinované) nejde v prípadoch, ak sudca aplikuje právo v rámci stanovených procesných a výkladových pravidiel, aj keby bol výklad vecne nesprávny.

Stotožnenie pojmu „svojvoľné rozhodnutie“ s pojmom nesprávny výklad pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu by znamenal neprípustný zásah do nezávislého a nestranného rozhodovania súdu garantovaného uvedeným medzinárodným Dohovorom, Ústavou Slovenskej republiky i Zákonom o sudcoch a prísediacich (nerešpektovanie práva súdu oprieť svoje rozhodnutie o svoj vlastný slobodný názor na fakty a na ich právnu stránku).

Pri výklade normy je prípustné vychádzať aj z názorov publikovaných v právnickej literatúre, aj keď nie sú právne záväzné. Z komentára k Ústave Slovenskej Republiky autora Jána Drgonca (vydavateľstvo Heuréka – prvé vydanie januára 2004) vyplýva aj to, že názorom sudcu, ktorý nemá oporu v zákone je názor, ktorý zákon popiera alebo sa natoľko odchyľuje od znenia právnej úpravy, že popiera účel a význam právnej úpravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené preukázaný procesný postup sudcu v konaní, právny názor rozvedený v odôvodnení rozhodnutia a použité pravidlá výkladu pri aplikácii právnych predpisov, dospel disciplinárny súd k záveru, že nejde o nedisciplinovaný postup sudcu pri výklade právnej normy, ktorý by jednoznačne zreteľne popieral účel a význam riešenej právnej úpravy plnenia z poistnej udalosti pri udeľovaní poverenia na vykonanie exekúcie.

Nie je teda nepochybné preukázané svojvoľné rozhodnutie sudcu jeho úmyselným konaním, ktoré by zjavne nemalo oporu v právnom poriadku. Bolo preto rozhodnuté o oslobodení sudcu z disciplinárneho previnenia v týchto skutkoch týkajúcich sa rozhodovania v uvedených konaniach.

V prípade konania o odovzdanej veci Prezídia Policajného zboru Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ sp. zn. ČVS: PPZ-72/BPK-V-2004 zo 6. decembra 2004 podľa § 159 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa disciplinárny súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania disciplinárneho stíhania a zistil, že námietka je oprávnená. Jedná sa o pokračujúci skutok v čase od 26.3.1999 do 21.6.2000, ktorého sa mal dopustiť tým, že úmyselne v daných veciach nekonal.

Sudca, jeho advokát a zástupkyňa ministra spravodlivosti SR zhodne navrhli disciplinárne stíhanie sudcu v tomto prípade zastaviť, pre jeho premlčanie.

Podľa § 118 Zákona o sudcoch v znení platnom do 15.4.2002 zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty, ktorá je dvojročná a plynie odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách konania disciplinárny súd ponechal na samostatné rozhodnutie, nakoľko advokát sudcu nepredložil súdu vyúčtované trovy konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 /pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 17. decembra 2004

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

